

Ridderen af den bedrøvelige Skikkelse

Farce i 1 Akt, 25 Afdelinger.

Iscenesat af:
Lau. Lauritzen.

Optaget af:
Nordisk Films Co.

HOVEDPERSONERNE:

Kandidat Hannibal Hansen . . Hr. Lauritz Olsen.
Ester, hans Elskede . . . . . Frk. Alma Hinding.
Hendes Fader . . . . . Hr. Charles Willumsen.

De muntre Optrin:

En rolig Søvn.	Borrdamens Vifte.
Klokken slaar 8.	„Jeg hvæsser bare min Kniv!“
Forsinket.	Efter Maaltidet.
Hastværk er Lastværk.	I Enrum.
Skjorten!	En Skjorte!!
Hos den Elskede!	Tjeneren paa Vagt.
Tjeneren ler ham ud.	Kampen for Livet og
Den frygtelige Opdagelse.	Skjorten.
Blomsterne skjuler!	Afsløret!
Bag Stoleryggen.	Tilgivet og lykkelig.

Historien om Manchetskjorten, som den nervøse Elsker glemte derhjemme, vil faa Huset til at ryste af Latter, saa rig den er paa grundkomiske Situationer! Og **Lauritz Olsen** viser atter, hvilken glimrende Kunstner han er!!

Ridderen af den bedrøvelige
Skikkelse.

DEn unge Kandidat, Hannibal Hansen, er for første Gang inviteret til Selskab i sin tilbedte Esters Hjem og er fuldstændig klar over, at det nu gælder om at gøre et godt Indtryk. For at samle Kræfter til den betydningsfulde Aften har han lagt sig til at sove, og da han endelig vaagner op igen, konstaterer han til sin Rædsel, at Vækkeuret er gaaet i Staa, og at Klokken straks er 8. Da han er inviteret ud til Klokken 8, faar han vanvittig travlt med at gøre Toilette, og i Hastværket glemmer han at iføre sig sin nyanskaffede Manchetskjorte. Da han har slaaet sit Spejl itu, opdager han ikke sin skæbnesvangre Forglemmelse, før han befinder sig i sin Elskedes Hjem og i et Spejl dér ser, at hans Manchetskjorte bestaar af en sribet Uldtrøje. Han faar ikke Lejlighed til at smutte hjem og fuldføre sin Paaklædning — men maa paa alle mulige og umulige Maader søge at skjule sin „Mangelfuldhed“. Han benytter sig i dette Øjemed af Blomster, Lænestole, Servietter og stjaalne Vifter, men han har en tydelig Formennelse af, at før eller senere vil Sandheden komme for en Dag.

Baade Ester og hendes Fader faar en uhyggelig Anelse om, at den unge Mand er gaaet fra Forstanden, og en gammel Tjener faar Ordre til at holde Øje med ham. Hannibal sniger sig ind i et af Soveværelserne og faar til sin Henrykkelse Øje paa en Manchetskjorte, som imidlertid viser sig at være alt for stor til ham, og da han saa i sin Fortvivelse vil tvinge Tjeneren til at laane ham sin Skjorte, faar han atter en ubehagelig Overraskelse: Tjeneren gaar med løst Kravebryst, og en saadan Beklædningsgenstand foragter Hannibal. I næste Øjeblik bliver han imidlertid overmandet af Kravebrystets Indehaver, der ikke nærer Tvivl om, at det unge Menneske er komplet gal. Den fortjamskede Hannibal bliver slæbt ind til Selskabet og ser sig nødsaget til at opklare hele Mysteriet. Han er sikker paa, at han nu har gjort sig komplet umulig — men til hans ubeskrivelige Glæde faar „Affæren“ en for ham helt tilfredsstillende Slutning.

AS LITRICH
KØBENHAVN, B.

To af Samfundets Ulykkelige.

En smuk og stemningsfuld
Nutidsroman i 50 Afdelinger.

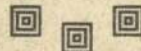

I Hovedrollen:
Maurice Costello.

HOVEDPERSONERNE:

„Fattig Tom“ — „Tjve Nelly“ —
Den gamle Læge.

Foregaar i vore Dages New York.

Optaget af:
The Vitagraph Company, New York.

Alle „FOTORAMA“ ejer
Filmen, saavel som dens
Plakat og Program-
tekst o. a. lgn. Materie-
ale, med absolut Forbehold.

Ved Misbrug vil der bli-
ve nedlagt Forbud og
Erstatningskrav gjort
gældende mod Vedkom-
mende. 121212121212

Det er en sandfærdig Beretning om to Menneskeskæbner — genfortalt i Romanens malende Sprog og i Filmens betagende Billeder! Den ses med Fornøjelse, thi den fremføres med god Kunst og i brillant Iscenesættelse og ejer Amerikanernes særegne og livfulde Fortælleform, der værdsættes og derfor efterlignes over hele Jorden!!

Af Afdelingernes Række nævnes:

Hjemme hos „Fattig Tom“.	Den Nat forbi.
En trist Tilværelse.	Udenfor den gamle Læges Hus.
Barndoms minderne.	En farlig Patient.
Politiet arbejder.	Nelly vover Livet.
Flugten.	Tom rejser bort.
„Tyve Nelly“ er ked af Livet.	Kærlighedens Magt.
Springet fra den store Bro.	Brevene fra Tom.
Tom som Redningsmand.	Nelly adopteres.
„Hvorfor lod De mig ikke dø?“	Den nye Doktor kommer.
Skibbrudne i Samfundet.	Triste Planer med Nelly.
Et nyt Liv skal begyndes.	Overraskelsen!
Den gamle, blinde Mand.	Lykken erobret.
„Vi vil ikke stjæle!“	

To af Samfundets Ulykkelige.

„FATTIG TOM“ tænker paa sin Barndom, den eneste „lykkelige Tid, han har kendt. Minder varmer hans Hjerter og formilder ham med den Tilværelse, han nu fører.

Han er en af Samfundets Udstødte, fordi han kom paa Kant med det engang. Maaske var det af Sult, han stjal; maaske var det for at varme sin usle Krop, at han brød ind i den lune Lade dengang — hvem spørger derom? Maden og Laden er min, og Samfundet beskytter mig mod Folk, der fryser eller Folk, der sulter!

„Tyve Nelly“ har haft en Tilværelse, der meget ligner Toms. Hun er ked af det hele nu; hun skriver et Brev — et Afskedsbrev. Til hvem? Til den, der gider læse det. Saa gaar hun ud paa Broen over Floden og foretager det store Spring ud i Vandet — ud i Evigheden.

Tom ser hende, og han redder hende fra Bølgerne. Hun takker ham ikke, men bebrejder ham, at han ikke lod hende dø. Til Glæde for hvem og for hvad skal hun leve?

Medens Solen tørrer deres vaade Klæder, kommer en gammel blind Mand ned til dem. Han fortæller, at her ved denne Flod henter han Glemsel for alle sine Sorger; denne Flod løber jo forbi hans Barndomshjem med alle Minderne. Jo, han er skam lykkelig!

Da skammer de to Mennesker sig over deres Utilfredshed. *Blind*, og dog lykkelig. Jo, de vil arbejde, begynde et nyt Liv — og saa mødes igen efter Aars Forløb og tage hinanden til Ægte.

Tom vil ro bort; stjæle en Baad og sige denne By Farvel. „Vi maa ikke begynde med at stjæle“, advarer Nelly, og de lader være. Den næste Morgen fører Skæbnen dem sammen med en Mand, hvis Gerning det er at passe Syge. „Jeg har en Koppepatient,“ siger han, „og min Sygeplejerske er bleven syg.“ Nelly vil passe den farlige Syge — trods Risikoen derved.

Hun siger Farvel til Tom, men den gamle Læge interesserer sig for disse to Mennesker. Han forstaar, at de kan reddes endnu og blive gode Borgere i det Samfund, som kun viste dem Haardhed. Og han sørger for, at Tom kommer ud i Verden for at lære noget; han skal blive Læge og engang overtage Stillingen her i Byen.

Nelly optager han og hans gamle Frue i Huset som deres egen Datter, og to Mennesker er lykkelige. Kun Længslen efter hinanden kan undertiden stemme Sindene til Alvor, ja til Sorg. Kommer han? Kommer hun?

Men den gamle Døktor er en stor Gavtyv. Han véd jo godt, hvordan Sagerne staar. Og han har en List for at gøre Glæden over Genforeningen dobbelt stor. „Ved du,“ siger han til Nelly, „at jeg har sendt Bud efter en ny Mand til at overtage Gerningen her efter mig? Og Mor og jeg vilde saa gerne, at du skulde ægte ham!“

Nelly længes slet ikke efter den Dag, da den ny Doktor skal komme. Hendes Tanker gælder ikke nogen ny Doktor, men den Mand, der satte Livet ind paa at redde hende fra Døden dengang!

Men en skønne Dag staar den ny Doktor der alligevel, og hun føres ind til ham for at lære ham at kende. Uden Glæde siger hun Goddag til denne Mand, der staar med Ryggen mod hende. Da vender han sig om! Tør hun tro sine egne Øjne?

Tom!

„Fattig Tom“ og „Tyve Nelly“ — nu to dygtige og hæderlige Mennesker — to lykkelige og glade Mennesker. Og de mindes saa meget fra før i Tiden, men de haaber paa meget, meget mere frem i Tiden — paa en Lykke, som de aldrig har kendt!